

PREDSTAVITVENI ZBORNIK

1. PODATKI O ŠTUDIJSKEM PROGRAMU

1.1 Naslov študijskega programa

Drugostopenjski magistrski študijski program *Primerjalna književnost in literarna teorija* (enopredmetni)

1.2 Trajanje študijskega programa

Študijski program traja 2 leti.

1.3 Število ECTS

Študijski program je ovrednoten s 120 ECTS.

1.4 Navedba smeri

Gre za enopredmetni nepedagoški študijski program.

1.5 Strokovni naslov diplomanta

magister primerjalne književnosti oz.
magistrica primerjalne književnosti (mag. prim. knjiž.)

1.6. Razvrstitev v nacionalno ogrodje kvalifikacij, evropsko ogrodje visokošolskih klasifikacij ter evropsko ogrodje kvalifikacij

Raven SOK: 8

Raven EOK: 7

Raven EOVK: Druga stopnja

1.7. Študijsko področje študijskega programa po klasifikaciji KLASIUS ter znanstvenoraziskovalna disciplina po klasifikaciji FRASCATI

Študijsko področje po klasifikaciji KLASIUS-P: 2253; KLASIUS-SRV: 17003

Znanstvena disciplina po klasifikaciji FRASCATI: humanistične vede

2. TEMELJNI CILJI PROGRAMA TER SPLOŠNE IN PREDMETNOSPECIFIČNE KOMPETENCE, KI SE PRIDOBIMO S PROGRAMOM

Drugostopenjski študijski program *Primerjalna književnost in literarna teorija* pogloblja znanja s področja literarne vede, ki si jih študenti in študentke pridobijo na prvi stopnji. Natančneje jih seznanja s problemi komparativistike, literarne zgodovine in literarne teorije ter razgrinja literarnovedne metode za reševanje teh problemov. Posebno pozornost namenja razmerju literature s filozofijo, religijo, drugimi umetnostmi in kulturo sploh ter problematiki slovenske literature na ozadju evropske oziroma svetovne literature, saj je eno izmed osrednjih težišč študija prav preučevanje slovenske literature v mednarodnem kontekstu. Poleg tega študente in študentke vpeljuje v osnove literarnega prevajanja in tvorjenja literarnih besedil.

S programom študentke in študenti pridobijo predmetnospecifične kompetence, ki zadevajo razumevanje literature, njene povezanosti z drugimi duhovnimi dejavnostmi in njene vloge v evropski oziroma svetovni kulturi na eni strani ter v slovenski kulturi na drugi. Izobražuje jih predvsem za delo z literarnimi besedili, za katero sta potrebni literarna razgledanost in široko kulturno obzorje. Konkretno jih usposablja za zahtevnejše oblike literarnega ali kulturnega

novinarstva, za zahtevnejše uredniško delo (založbe, časopisi, radio, televizija), dramaturško delo (gledališče, radio), literarno kritiko in publicistiko ter za vodenje delavnic kreativnega pisanja. Poleg tega jih usposablja tudi za delo v literarni vedi sami oziroma za znanstvenoraziskovalno dejavnost.

Diplomanta odlikujejo (splošne kompetence):

- poznavanje informacijske tehnologije,
- zbiranje in raba virov in informacij,
- povezovanje starega védenja z novim,
- koherentno posredovanje pridobljenega védenja v ustni ali pisni obliki,
- razumevanje in raba vsaj dveh tujih jezikov,
- pisanje v slovenščini za strokovno in laiško javnost,
- zmožnost za timsko delo in komunikacijo,
- poznavanje načel historičnega in teoretičnega mišljenja,
- postavitev predmeta obravnave v primerjalno razmerje z nečim drugim kot zasnitek interdisciplinarne obravnave,
- opažanje problema, postavitev in argumentiranje teze v zvezi s problemom,
- analitična razčlenitev in sintetično motrenje problema v širšem kontekstu,
- dialoško pojasnjevanje predlagane rešitve problema,
- raba znanstvenega aparata,
- etična samorefleksija in zavezanost profesionalni etiki.

3. POGOJI ZA VPIS IN MERILA ZA IZBIRO OB OMEJITVI VPISA

V študijski program se lahko vpiše:

- kdor je končal prvostopenjski študijski program *Primerjalna književnost in literarna teorija*,
- kdor je končal prvostopenjski študijski program *Primerjalna književnost in literarna teorija – dvopredmetni*,
- kdor je končal dodiplomski študijski program *Primerjalna književnost in literarna teorija – enopredmetna* (po starem študijskem programu), s tem da se diplomantu prizna 60 ECTS,
- kdor je končal dodiplomski študijski program *Primerjalna književnost in literarna teorija – dvopredmetna* (po starem študijskem programu), s tem da se diplomantu prizna 30 ECTS,
- kdor je končal kateri koli drugi prvostopenjski ali dodiplomski študijski program pred bolonjsko reformo s sorodnega strokovnega področja, pri čemer mora glede na zaključeno smer študija opraviti diferencialne izpite iz temeljnih predmetov primerjalne književnosti in literarne teorij v obsegu med 10 in 60 ECTS.

Diferencialni izpiti se določijo individualno glede na prej pridobljeno kandidatovo izobrazbo iz nabora predmetov iz prvostopenjskega dvopredmetnega programa v obsegu največ 60 ECTS.

Ustrezne obveznosti lahko kandidat izpolni med študijem na prvi stopnji ali z opravljanjem diferencialnih izpitov pred vpisom na drugostopenjski študijski program.

Skladno s Statutom Univerze v Ljubljani pogoje za vpis na študij za pridobitev izobrazbe izpolnjuje tudi, kdor je končal enakovredno izobraževanje v tujini. Postopek vodi pooblaščen oseba Univerze v Ljubljani, vsebinsko pa o priznavanju v tujini pridobljene izobrazbe odloča senat članice oziroma univerze.

Če bo sprejet sklep o omejitvi vpisa, bodo kandidati izbrani po naslednjih merilih:

Če je število prijavljenih kandidatov večje od števila razpisanih mest, so kandidati izbrani na podlagi povprečne ocene na dodiplomskem študiju (brez ocene diplomskega dela ali zaključne seminarske naloge).

Način izvajanja študija: izvaja se redni in izredni študij.

Oddelek razpiše 20 vpisnih mest za redne študente in 5 za izredne.

4. MERILA ZA PRIZNAVANJE ZNANJ IN SPRETNOSTI, PRIDOBLJENIH PRED VPISOM V PROGRAM

Filozofska fakulteta kandidatom in kandidatkam lahko prizna pridobljeno znanje, usposobljenost ali zmožnosti, ki po vsebini in zahtevnosti v celoti ali delno ustrezajo splošnim oziroma predmetnospecifičnim kompetencam, določenim s posameznim študijskim programom. Priznava se znanje, usposobljenost ali zmožnosti, pridobljene s formalnim, neformalnim ali izkustvenim učenjem.

Pri priznavanju se:

- upoštevajo spričevala in druge listine (priznavanje »netipičnih spričeval«, portfolio, listine o končanih tečajih in drugih oblikah izobraževanja),
- ocenjujejo izdelki, storitve, objave in druga avtorska dela študentov (možnost opravljanja študijskih obveznosti – izpitov, seminarjev, kolokvijev – z oceno izdelkov, ki jih je študent naredil pred vpisom),
- ocenjuje znanje, ki si ga je študent pridobil s samoizobraževanjem ali izkustvenim učenjem (možnost opravljanja študijskih obveznosti – izpitov, seminarjev, kolokvijev – brez udeležbe na predavanjih, vajah in seminarjih).

Priznano znanje, usposobljenost ali zmožnosti se lahko upoštevajo kot pogoj za vpis (če to dovoljuje študijski program, v katerega se kandidat želi vpisati), kot merilo za izbiro ob omejitvi vpisa (če je to predvideno v študijskem programu) ali kot opravljena študijska obveznost. Če se znanje, usposobljenost ali zmožnost prizna kot opravljena študijska obveznost, jo je treba ovrednotiti v skladu z merili za kreditno vrednotenje študijskih programov po ECTS.

Na podlagi meril za priznavanje Filozofska fakulteta prek ustaljenega postopka obravnava individualne dokumentirane vloge študentov v skladu z določbami svojega Statuta in Pravil. Vloga, oddana v študentski referat, se posreduje v mnenje ustreznemu oddelku oziroma koordinaciji interdisciplinarnega študijskega programa. O ustreznosti listin oziroma o postopku formaliziranja neformalne izobrazbe in praktičnih izkušenj po vsebinski plati odloča ustrezni strokovni organ. Odločitev na predlog oddelka poda Odbor za študentska vprašanja.

5. POGOJI ZA NAPREDOVANJE PO PROGRAMU

5.1 Pogoji za napredovanje iz letnika v letnik

Za napredovanje v 2. letnik študijskega programa morajo študentje opraviti študijske obveznosti v tolikšnem obsegu, da dosežejo 90 odstotkov ECTS, predpisanih s predmetnikom (54 od 60 ECTS) za posamezni letnik.

V primeru izjemnih okoliščin (določenih v Statutu UL), pa se lahko na podlagi rešene prošnje vpišejo v višji letnik tudi tisti študentje, ki so opravili 85 odstotkov obveznosti (torej dosegli 51 ECTS). O tem vpisu odloča Odbor za študentska vprašanja in usmerjanje, pri čemer lahko oddelek poda posvetovalno mnenje. Manjkajoče obveznosti morajo biti opravljene do vpisa v naslednji, višji letnik.

5.2 Pogoji za ponavljanje letnika

Študent/ka lahko v času študija enkrat ponavlja letnik, vendar mora za ponavljanje opraviti študijske obveznosti v skupnem obsegu 15 ECTS (25 % skupnega števila ECTS za posamezen letnik).

5.3 Podaljševanje statusa študenta

Skladno s Statutom Univerze v Ljubljani se lahko status študenta izjemoma podaljša študentom, ki imajo status študenta-športnika, status študenta-priznanega umetnika in status študenta s posebnimi potrebami, oziroma študentom, ki zaradi svojega izvenštudijskega delovanja, bolezni ali okvare ne morejo v roku opravljati študijskih obveznosti.

Postopek za priznanje podaljšanja statusa študenta je opredeljen v Merilih za reševanje študentskih prošenj FF, ki so dostopna na spletni strani Filozofske fakultete:

[http://www.ff.uni-](http://www.ff.uni-lj.si/sites/default/files/Dokumenti/Studij/magistrski_studij/dokumenti/merila_za_resevanje_studentskih_prosenj_2016.pdf)

[lj.si/sites/default/files/Dokumenti/Studij/magistrski_studij/dokumenti/merila_za_resevanje_studentskih_prosenj_2016.pdf](http://www.ff.uni-lj.si/sites/default/files/Dokumenti/Studij/magistrski_studij/dokumenti/merila_za_resevanje_studentskih_prosenj_2016.pdf).

5.4 Svetovanje in usmerjanje med študijem

Svetovanje in usmerjanje študentov glede vseh vprašanj študija je omogočeno na ravni fakultete (referat za študentske zadeve), na ravni oddelka (tajništvo oddelka, predstojnik oddelka) ter na govornih urah učiteljev. Podatki o kontaktnih osebah, njihovih e-naslovih in tel. številkah so objavljeni na oglasnih deskah in spletnih straneh fakultete: <http://www.ff.uni-lj.si/>.

Urniki govornih ur posameznih učiteljev so javno objavljeni na oglasni deski oddelka ter na spletni strani <http://primerjalna-knjizevnost.ff.uni-lj.si/>, učitelji pa so dostopni tudi preko e-pošte.

6. POGOJI ZA DOKONČANJE ŠTUDIJA

Za dokončanje študijskega programa mora študent v celoti opraviti študijske obveznosti, predpisane s predmetnikom in posameznimi učnimi načrti ter zagovarjati magistrsko delo, skupaj torej 120 ECTS.

7. PREHODI MED ŠTUDIJSKIMI PROGRAMI

Prehodi so možni med študijskimi programi iste stopnje, torej 2. stopnje.

Prehodi so možni med študijskimi programi:

ki ob zaključku študija zagotavljajo pridobitev primerljivih kompetenc, med katerimi se lahko po kriterijih za priznavanje prizna vsaj polovica obveznosti po Evropskem prenosnem kreditnem sistemu iz prvega študijskega programa, ki se nanašajo na obvezne predmete drugega študijskega programa.

Študent oz. študentka se lahko vključi v višji letnik drugega študijskega programa, če mu je v postopku priznavanja zaradi prehoda priznanih vsaj toliko in tiste kreditne točke, ki so pogoj za vpis v višji letnik javnoveljavnega študijskega programa.

Za prehod med programi se ne šteje vpis v začetni letnik študijskega programa.

Pri prehodih se lahko priznavajo:

- primerljive študijske obveznosti, ki jih je študent/-tka opravil/-a v prvem študijskem program,
- neformalno pridobljena primerljiva znanja.

Predhodno pridobljena znanja študent/-tka izkazuje z ustreznimi dokumenti.

V skladu z Merili za prehode med študijskimi programi lahko študenti prehajajo tudi iz univerzitetnih (nebolonjskih) študijskih programov, sprejetih pred 11. 6. 2004, na bolonjske študijske programe, pri čemer je prehod mogoč:

- le med študijskimi programi istih disciplin in
- če od kandidatovega zadnjega vpisa na univerzitetni študijski program, s katerega prehaja, nista minili več kot 2 leti, vendar pa najkasneje do konca študijskega leta 2015/2016.

O izpolnjevanju pogojev za prehod in priznavanju obveznosti, na podlagi individualne prošnje kandidata/-tke in dokazil o opravljenih obveznostih, odloča pristojni organ fakultete na predlog oddelka po postopku, ki je določen v Statutu UL.

V primeru, da ima študent/-tka opravljene obveznosti na tuji visokošolski instituciji, vloži vlogo za priznanje v tujini opravljenega izobraževanja na predpisanem obrazcu v skladu z Zakonom o vrednotenju in priznavanju izobraževanja in veljavnim pravilnikom. Vlogi priloži predpisane dokumente.

8. NAČINI OCENJEVANJA

Ocenjujejo se proseminarske in seminarske naloge, kolokviji, ustni in pisni izpiti, ustni in pisni testi, prevod in literarno besedilo ter magistrsko delo z zagovorom.

Ocenjevalna lestvica je od 6–10 (pozitivno) oz. 5 (negativno), in sicer:

10	izjemno znanje brez ali z zanemarljivimi napakami
9	zelo dobro znanje z manjšimi napakami
8	dobro znanje s posameznimi pomanjkljivostmi
7	dobro znanje z več pomanjkljivostmi
6	znanje ustreza le minimalnim kriterijem
5	znanje ne ustreza minimalnim kriterijem

9. PREDMETNIK ŠTUDIJSKEGA PROGRAMA

1. letnik

	Ime predmeta	Nosilci	Kontaktne ure			Samostojno delo študenta	Ure skupaj	ECTS	Semester
			Pred.	Sem.	Vaje				
1	Predmetni sklop: Zgodovina svetovne književnosti 3 ¹	Boris A. Novak/Vanesa Matajc/Tone Smolej	30	-	-	60	90	3	zimski
2	Kreativno pisanje 1 – poezija	Boris A. Novak	-	30	-	60	90	3	zimski
3	Literarno prevajanje	Boris A. Novak	30	30	-	120	180	6	zimski
4	Predmetni sklop: Primerjalna književnost 3 ²	Matevž Kos/Tomo Virk/Tone Smolej	60	-	-	120	180	6	zimski
5	Strokovni izbirni predmet: Izbirni humanistični predmet I ³	različni	30	-	-	60	90	3	zimski
6	Francoski roman v 18. in 19. stoletju	Katarina Marinčič	60	-	-	120	180	6	celoletni
7	Zgodovina svetovne književnosti 3 – vaje I	Vanesa Matajc	-	-	60	30	90	3	letni
8	Primerjalna književnost 3 - vaje	Tomo Virk	-	-	60	30	90	3	letni
9	Predmetni sklop: Literatura in kultura ⁴	Vid Snoj/Matevž Kos/Tomo Virk	60	-	-	120	180	6	letni
10	Predmetni sklop: Literarna teorija 2 ⁵	Marko Juvan/Tomo Virk	30	-	-	60	90	3	letni
11	Strokovni izbirni predmet: Izbirni humanistični predmet II ⁶	različni	15	15	-	60	90	3	letni
12	Zunanji izbirni predmeti	različni	90	60	-	300	450	15	zimski / letni / celoletni
SKUPAJ			405	135	120	1140	1800	60	

¹ **OBVEZNI PREDMETI – Predmetni sklop: Zgodovina svetovne književnosti 3** (oddelek za vsako študijsko leto iz predmetnega sklopa določi en predmet, ki se bo izvajal v tekočem študijskem letu)

	Ime predmeta	Nosilci
1	Orient	Vanesa Matajč
2	Srednjeveška književnost	Boris A. Novak
3	Renesansa	Boris A. Novak
4	Barok in klasicizem	Boris A. Novak
5	Razsvetljenje	Boris A. Novak
6	Simbolizem in moderna lirika	Boris A. Novak
7	Vrhunci svetovne književnosti	Vanesa Matajč
8	Literatura in mesto	Tone Smolej

² **OBVEZNI PREDMETI – Predmetni sklop: Primerjalna književnost 3** (oddelek za vsako študijsko leto iz predmetnega sklopa določi en predmet, ki se bo izvajal v tekočem študijskem letu)

	Ime predmeta	Nosilci
1	Nietzsche in slovenska literatura	Matevž Kos
2	Slovenski in svetovni postmodernizem	Tomo Virk
3	Postkolonialna književnost	Tomo Virk
4	Magični realizem	Tomo Virk
5	Primerjalna zgodovina slovenske literature	Tone Smolej
6	Teorije postkolonializma	Tomo Virk

³ **STROKOVNI IZBIRNI PREDMETI – Predmetni sklop: Izbirni humanistični predmet I** (študent izbere enega od navedenih predmetov, ki se izvajajo v tekočem študijskem letu)

	Ime predmeta	Nosilci
1	Antična literarna kritika in sodobni interpretacijski pristopi	Marko Marinčič
2	Antika v kulturi novega veka	Marko Marinčič
3	Antična antropologija in filozofija kulture: izbrana poglavja	Branko Senegačnik
4	Interpretacija antičnih filozofskih besedil: izbrana poglavja	Sonja Weiss
5	Filozofija umetnosti in kulture	Valentina Hribar Sorčan

⁴ **OBVEZNI PREDMETI – Predmetni sklop: Literatura in kultura** (oddelek za vsako študijsko leto iz predmetnega sklopa določi en predmet, ki se bo izvajal v tekočem študijskem letu)

	Ime predmeta	Nosilci
1	Biblija in evropska literatura	Vid Snoj
2	Biblija in slovenska literatura	Vid Snoj
3	Poezija in mistika	Vid Snoj
4	Literatura in ideologija	Matevž Kos
5	Literatura in filozofija	Matevž Kos
6	Literatura in medkulturnost	Tomo Virk
7	Literatura in popularna kultura	Matevž Kos
8	Grško, judovsko in rimsko pesništvo v antiki	Vid Snoj

⁵ **OBVEZNI PREDMETI – Predmetni sklop: Literarna teorija 2** (oddelek za vsako študijsko leto iz predmetnega sklopa določi en predmet, ki se bo izvajal v tekočem študijskem letu)

	Ime predmeta	Nosilci
1	Medbesedilnost	Marko Juvan
2	Teorija romana	Tomo Virk
3	Teorija literarnega diskurza	Marko Juvan
4	Literarna ontologija in fenomenologija	Tomo Virk

⁶ **STROKOVNI IZBIRNI PREDMETI – Predmetni sklop: Izbirni humanistični predmet II** (študent izbere enega od navedenih predmetov)

	Ime predmeta	Nosilci
1	Kulturna hermenevtika	Dean Komel
2	Čustva in spoznanje	Olga Markič

2. letnik

	Ime predmeta	Nosilci	Kontaktne ure			Samostojno delo študenta	Ure skupaj	ECTS	Semester
			Pred.	Sem.	Vaje				
1	Predmetni sklop: Zgodovina svetovne književnosti 3 ¹	Boris A. Novak/Vanesa Matajc/Tone Smolej	30	-	-	60	90	3	zimski
2	Zgodovina svetovne književnosti 3 – vaje II	Boris A. Novak	-	-	60	30	90	3	zimski
3	Kreativno pisanje 2 – poezija	Boris A. Novak	-	30	-	60	90	3	zimski
4	Metodologija	Tomo Virk	60	-	60	120	240	8	celoletni
5	Magistrski seminar – analiza literarnih besedil	Vanesa Matajc	-	60	-	90	150	5	letni
6	Magistrsko delo	različni	-	-	-	600	600	20	letni
7	Zunanji izbirni predmeti	različni	120	60	-	360	540	18	zimski / letni / celoletni
SKUPAJ			210	150	120	1320	1800	60	

10. KRATKE PREDSTAVITVE POSAMEZNIH PREDMETOV

Zgodovina svetovne književnosti 3: Orient

Pregleden prikaz književnosti t.i. starega Orienta: egipčanske, babilonsko-asirske, starojudovske, arabske, perzijske, indijske, kitajske, japonske. Podrobnejša predstavitev osrednjih del: *Knjige mrtvih*, *Sinuhejeve zgodbe*, *Epa o Gilgamešu*, Biblije, Korana, *Tisoč in ene noči*, Aveste, *Šab-Nameh*, poezije Omarja Hajama in Hafisa, *Upanišad*, *Rigvede*, *Mahabharate*, *Šakuntale*, Dao de jing, Shijing, poezije Li Baija, *Lepih gospa z bogatega dvora*, *Zgodba princa Gendžija* itn. Predstavitev kulturnih razlik in problematizacija uvrščanja orientalskih književnosti v zahodni literarnoperiodizacijski model.

Zgodovina svetovne književnosti 3: Srednjeveška književnost

Predavanja predstavijo pogloblitve slovstvene tokove ter najpomembnejša literarna dela in avtorje v srednjem veku, v katerem je najprej prevladovala literarna produkcija v latinščini (*Carmina burana*), potem pa se je prav s pomočjo književnosti uveljavilo tudi pisanje v ljudskih (poznejših »nacionalnih«) jezikih. Obravnavajo tako tradicijo epskega pesništva, ki najbolj izraža srednjeveški vrednostni sistem, kot liriko, ki z individualizacijo pesniškega glasu in kultom ljubezni od 12. stoletja naprej (provansalski trubadurji, francoski truverji, sicilski in toskanski šola, *dolce stil nuovo*, *Minnesängerji* itn.) pripravlja pot renesansi. Osrednja tema predavanj je ljubezenska lirika od trubadurjev do Danteja, ki je z *Božansko komedijo* ustvaril najvišji literarni spomenik srednjeveške miselnosti. V predavanja so vključene tudi razlage srednjeveške filozofije, teologije in mistike, duhovnega gledališča, likovne umetnosti, glasbe ter drugih umetniških in družbenih pojavov, ki so nujne za razumevanje dobe.

Zgodovina svetovne književnosti 3: Renesansa

Predavanja sledijo porajanju renesanse od Petrarce, »prvega humanista« in renesančnega pesnika, prek Rabelaisovega modela visoke renesanse, ki temelji na veri v veličino človeka, do Shakespeara in Cervantesa, ki že nakazujeta zaton renesančne sinteze telesa in duha ter začetek baroka. Obravnavajo tako epsko pesništvo (Pulci, Boiardo, Ariosto, Camöens) kot liriko (znotraj francoske renesanse npr. »lyonski krog« in Plejado na čelu z Du Bellayjem in Ronsardom), tako prozo (Boccaccio, Margareta Navarska, Rabelais, Cervantes) kot dramo (elizabetinsko gledališče, Shakespeare). K boljšem razumevanju ideala renesančne lepote pomagajo primerjave z likovno umetnostjo (slikarstvom, kiparstvom, arhitekturo) in glasbo. Predavanja soočajo slušatelj(ice) z odprtim vprašanjem: je renesansa začetek novega veka, kakor smo vajeni misliti, ali veličastni zaključek srednjega veka?

Zgodovina svetovne književnosti 3: Barok in klasicizem

Predavanja predstavijo kontroverzni pojem »barok« in kompleksno razmerje med renesanso in barokom. Zvečinoma obravnavajo baročne avtorje v različnih nacionalnih književnostih: Tassa in Marina, Góngoro in Calderóna de la Barca, de Viauja, Saint-Amanta in Malherba, Grimmelshausna in Opitza, Donna in Milona, van den Vondla, Komenskega, Gundulića, Svetokriškega in Valvasorja. Potem predstavijo klasicizem (Madame de La Fayette, La Fontaine, Corneille, Racine, Molière, Boileau), ki je na estetski ravni z občutkom za mero vzpostavil kritičen in polemičen odnos do baroka, vendar ohranil duhovnozgodovinsko osnovo kartezijanske miselnosti. Sklenejo se s tezo, da izvor današnje nesrečne zavesti zahodnega človeka ni renesansa, ki je temeljila na srečni sintezi telesa in duha, temveč sta barok in klasicizem, v katerih sta se ti dve »substanci« tragično ločili.

Zgodovina svetovne književnosti 3: Razsvetljenstvo

Predavanja razgrnejo vrednostni sistem razsvetljenstva, ki temelji na veri v človekov razum ter

stremljenju k združitvi razuma in čutnosti kot predpogoju sreče. Okrepi se zavest o naravi in naravnosti (Rousseau). Namen razuma je odkriti zakonitosti sveta: iz 17. stoletja podedovani racionalizem postane osnova empiristične filozofije in moderne znanosti (enciklopedisti, angleški empiristi). Razum kot najvišji princip pride nujno v konflikt s tradicionalnimi avtoritetami cerkve in fevdalnega družbenega sistema: Leibnizova filozofija »preetablirane harmonije« s tezo, da je ta svet najboljši med vsemi možnimi, po notranji logiki pripelje do Voltairove kritike v *Kandidu*. Razsvetljenstvo kot filozofija 18. stoletja artikulira politične aspiracije meščanstva zoper anahronistično vladavino plemstva in bistveno prispeva k francoski revoluciji l. 1789. V kontekstu nujnosti spreminjanja in izboljševanja sveta pridobi književnost didaktični namen (Defoe, Richardson). V prozi se razvijejo satirični roman (Swift, Voltaire), meščanski roman (Fielding, Sterne), v dramatik vplivne dramaturške teorije (Lessing) ter družbenokritične tragedije (Lessing) in komedije (Diderot, Beaumarchais), v poeziji pa predvsem didaktična pesnitev (Pope, Haller), satira (Pope) in basen (Krilov), medtem ko lirika zaradi pretirano racionalistične naravnosti ni mogla polno zaživeti. Razsvetljenstvo je pomembno tudi za začetke slovenske umetniške ustvarjalnosti (Linhart, Dev, Vodnik).

Zgodovina svetovne književnosti 3: Simbolizem in moderna lirika

Predavanja predstavijo predhodnike simbolizma (Blake, Hölderlin, Novalis, Nerval, parnasovci) in potem »véliko četverico« – Baudelaira, Verlaina, Rimbauda in Mallarméja. Obravnavajo kompleksno razmerje med simbolizmom in dekadenco, simbolistično šolo v ožjem pomenu besede in postsimbolistično dediščino (Claudel, Valéry). Seznanjajo z razširitvijo simbolističnega gibanja po vsem svetu (Maeterlinck in Verhaeren, George in Rilke, Ivanov, Brjusov, Beli in Blok, Yeats in Stevens, Rubén Darío, Jiménez, García Lorca, Guillén in Alberti, Pessoa, Ungaretti, Montale in Quasimodo, Seferis, Ady, Murn, Župančič, Anton Vodnik in mladi Kocbek), pri čemer je pozornosti deležna tudi simbolistična dramatika (Maeterlinck), in podajajo vzporednice z likovno umetnostjo in glasbo. Osredinjajo pa se na nastanek moderne lirike iz simbolizma in rojstvo prvih radikalnih raziskav pesniškega jezika (Rimbaud, Mallarmé, Lautréamont), ki v 20. stoletju obrodijo bogate sadove v obliki raznovrstnih avantgardističnih poetik (futurizem, dadaizem, nadrealizem, ekspresionizem itn.).

Zgodovina svetovne književnosti 3: Vrhunci svetovne književnosti

Predavanja celovito, problemsko in kritično v literarnozgodovinskem in družbenem kontekstu predstavijo izbrana vrhunska dela iz svetovne literarne zakladnice (*Ep o Gilgamešu*, *Mahabharato*, *Shijing*, Homerjevo *Iliado* in *Odisejo*, Pindarjeve *Ode*, Sofoklesovo *Antigono*, Vergilijevo *Eneido*, Horacijeve pesmi in Ovidijeve *Metamorfoze*, *Princa in dvorne gospe*, *Rubajate*, *Tisoč in eno noč*, Petrarcove *Razsute rime*, Sv. Frančiška Asiškega *Hvalnico soncu*, trubadursko liriko, *Parsifala* Chrétiena de Troyesa in Wolframa von Eschenbacha, *Lazarčka s Tormesa*, Rabelaisovega *Gargantuo in Pantagruela*, Shakespearjeve tragedije in komedije, Cervantesovega *Don Kibota*, Miltonov *Izgubljeni raj* in Donnove pesmi, Gongorove pesmi, *Življenje je sen* Calderóna de la Barce, Corneillovega *Cida*, Racinovo *Fedro*, Moliérovega *Tartuffa*, Diderotovega *Rameaujevega nečaka*, Voltairovega *Kandida*, *Prevzetnost in pristranost* Jane Austen, Goethejevega *Fausta*, liriko Hölderlina, Novalisa, Lamartina, Vignyja, Musseta, Coleridgea, Wordswortha, Poeja, Puškina, Mickiewicza in Prešerna, Balzacove *Izgubljene iluzije*, Stendhalov roman *Rdeče in črno*, Flaubertovo *Gospo Bovary*, Tolstojev roman *Vojna in mir*, Gogoljeve *Mrtve duše*, *Brate Karamazove* Dostojevskega, *Tri sestre* Čehova, Baudelairove *Rože zla*, Mallarméjeve sonete, Verlainove *Romance brez besed*, Rimbaudove *Illuminacije*, Whitmanove *Travne bilke*, Rilkejeve *Devinske elegije*, *Smrt v Benetkah* Thomasa Manna, Kafkov *Proces*, Proustovo *Iskanje izgubljenega časa*, Joyceovega *Uliksesa*, Lorcov *Ciganski romancero*, *Pusto deželo* T. S. Eliota, liriko Paula Celana, *Čakajoč*

Godota Samuela Becketta, Marquesov roman *Sto let samote*, Borgesove *Izmišljije* itn.

Zgodovina svetovne književnosti 3: Literatura in mesto

Teoretični uvod. Literarna geografija in atlas. Mesto kot mit, mesto kot tekst. Literatura in poglavitna evropska mesta. Podoba Benetk od romantike do modernizma (Byron, Hemingway, Pound). Podoba Pariza v francoski književnosti (Balzac, Baudelaire, Zola, nadrealisti). Kafkova Praga. Podoba Benetk, Pariza in Dunaja v slovenski literaturi. Dunaj kot intelektualna metropola.

Zgodovina svetovne književnosti 3 – vaje I

Predmetni sklop Zgodovina svetovne književnosti 3 prinaša zahtevnejšo obravnavo literarnozgodovinskih tem: specifik obdobj, smeri, tokov in gibanj, ki jih dopolnjuje s posodobljenimi pristopi k literarni zgodovini z vnašanjem prezrtih vidikov literarnozgodovinske tradicije in sodobnih pogledov na konstrukcijo literarnih kanonov v svetovni književnosti. Vaje z nanašanjem na vse naštetu uvajajo v suvereno tekstno-analitično in interpretativno uporabo poznavanja literarnozgodovinskih specifik literarnih obdobj, smeri itn. v zgodovinskem razvoju svetovne književnosti in upoštevanju njegove kulturnozgodovinske raznolikosti.

Kreativno pisanje 1 – poezija

Študentke in študentje spoznavajo in izdelujejo poznane pesniške oblike na vseh ravneh pesniškega jezika od verznega ritma (daktilski heksameter, aleksandrinec, jambski enajsterec) prek kitičnih form do kompleksnih pesemskih oblik, kot so sonet, sekstina, gazela itd. Najvišji korak v tem programu kreativnega pisanja ima dvojni namen, ki je odvisen od motivacije študentov in njihovega študijskega profila:

- 1) slušatelji/ce enopredmetnega študijskega programa naj bi s pesniško prakso poglobili in razširili svoje literarnozgodovinsko in literarnoteoretično znanje;
- 2) tisti slušatelji/ce, ki vpišejo kreativno pisanje zaradi svoje lastne umetniške motivacije, pa naj bi s pomočjo tega intenzivnega tečaja različnih zvrsti pisanja lažje našli svoj osebni in posebni pesniški glas;
- 3) pri pedagoškem profilu je namen osvojitve znanj in tehnik, ki bodo bodočim srednješolskim profesorjem in profesoricam omogočale animacijo dijakov in dijakinj s pomočjo poezije ter uvajanje kreativnega pisanja za začetnike.

Predmet nauči tehnike pisanja ter da vpogled v zgodovino pesniških oblik in postopkov ter zmožnost samorefleksije in kritičnega ovrednotenja lastnega dela.

Literarno prevajanje

Predmet je razdeljen na predavanja in seminar.

Predavanja sledijo bogati zgodovini prevodne dejavnosti s posebnim ozirom na spreminjanje razmerja med izvirnikom in prevodom skozi čas. Razgrinjajo različne teorije, ki obravnavajo fenomen prevoda od lingvističnih do estetskih razsežnosti. Poudarjajo razlike pri prevajanju različnih literarnih vrst (lirike, epike, dramatične) in zvrsti (romana, pravljice, vezane besede, prostega verza, komedije itn.). Primerjajo tudi značaje različnih jezikov in jezikovnih slogov različnih obdobj in literarnih usmeritev. Pridobljeno znanje študentje in študentke potem preizkusijo pri pisanju in predstavitvi seminarских nalog, ki obravnavajo različne probleme konkretnih prevodov (iz drugih jezikov v slovenščino in nasprotno).

Predmet po svoji naravi ni le teoretičen, temveč tudi praktičen, pri tem pa omogoča vpogled v večplastno tkivo literarne umetnine in soočanje s konkretnimi jezikovnimi problemi.

Primerjalna književnost 3: Nietzsche in slovenska literatura

Predavanja uvodoma predstavijo problematiko Nietzschejeve filozofije, in sicer v kontekstu evropske novoveške filozofije. Sledi analiza Nietzschejeve filozofije in njenega pomena za formiranje različnih filozofskih šol, gibanj in literarnih smeri na prelomu stoletij in pozneje. Obravnava Nietzscheja in slovenske literature je zastavljena zgodovinsko: sprva analizira prve odmeve nemškega filozofa na Slovenskem, nato pomen njegove filozofije znotraj slovenske moderne, zlasti pri Cankarju in Župančiču. V obdobju med obema vojnama se predavanja izčrpno posvečajo zlasti Kosovelu, Podbevšku, Vidmarju in Bartolu, in sicer tako, da obravnavane leposlovne in esejistične tekste, v katerih lahko opazimo Nietzschejev vpliv, neposredno primerjajo z Nietzschejevim lastnim mišljenjem oz. s tistimi njegovimi formulacijami, ki tako ali drugače odmevajo pri slovenskih avtorjih. Posebna pozornost je posvečena mestu Nietzscheja znotraj slovenske filozofije, pa tudi znotraj debat o postmoderni in postmodernizmu.

Primerjalna književnost 3: Slovenski in svetovni postmodernizem

Predstavitev in analiza svetovnega postmodernizma (ameriška metafikcija, Eco, Calvino, Fowles, Barnes, Süskind, Robbe-Grillet, Cortazar itn.) v skladu z vodilnimi svetovnimi teorijami postmodernizma (McHale, Bertens, Fokkema, Hassan, Jameson, Calinescu itn.). Predstavitev in analiza slovenskega postmodernizma (Rupel, Gradišnik, Blatnik, Bratož, M. Novak, Šušulic itn.) v skladu s slovenskimi teorijami postmodernizma. Specifika slovanskega postmodernizma (Kiš, Pavić, Kundera, Bitov, Pelevin itn.). Razlike med »zahodnim« in »slovanskim« postmodernizmom; postavitve slovenskega postmodernizma v širši kontekst in njegova specifika. Refleksija literarne periodizacije.

Primerjalna književnost 3: Postkolonialna književnost

Predstavitev zgodovinske, sociološke in kulturnopolitične problematike kolonializma. Prikaz osrednjih teorij postkolonializma (Fanon, Said, G. Spivak, Bhaba itn.) in njihovih filozofskih podlag (moderna marksizem, kritična teorija družbe, Foucault, Derrida). Postkolonializem in feminizem – konceptualne vzporednice. Predstavitev osrednjih postkolonialnih književnosti, avtorjev in literarnih del (latinskoameriških, azijskih, afriških). Tematizacija literarnega diskurza kot orodja medkulturnega razumevanja in sploh razumevanja vsake drugačnosti. Problematizacija konceptualnega modela zahodne literarne vede, zlasti pri aplikaciji na postkolonialno književnost.

Primerjalna književnost 3: Magični realizem

Seznanitev s pojmom »magični realizem« najprej v likovni umetnosti, potem v literaturi in filmu. Predstavitev teoretičnih pogledov na magični realizem v literaturi (Carpentier, Leal, Zamora, Chanady, D'Haen itn.) in njihova primerjava s teorijami filmskega in slikarskega magičnega realizma. Kritični pretres teorij in poskus vzpostavitve didaktično najprimernejšega pojmovanja magičnega realizma; preverba tega pojmovanja z literarnozgodovinsko analizo evropskega nadrealizma kot predhodnika magičnega realizma, Carpentierjevega literarnega opusa kot vmesnega člana in del osrednjih predstavnikov magičnega realizma (Asturias, Márquez, Cortazar, Fuentes, Allende, Llosa, Roa Bastos, Arguedas, T. Morrison, Rushdie, Okri itn.). Opredelitev do poskusov uveljavljanja oznake »magični realizem« tudi za dela evropske književnosti (Kafka, Grass, Calvino itn.). Obravnava t. i. slovenskega magičnega realizma (Tomšič, Žabot, Lainšček).

Primerjalna književnost 3: Primerjalna zgodovina slovenske literature

Prikaz osrednjih obdobjev slovenske literature od razsvetljenstva naprej (razsvetljenstvo, romantika,

postromantika, med romantiko in realizmom, slovenska moderna, ekspresionizem, socialni realizem, socialistični realizem, medvojna književnost, eksistencializem, modernizem, novi roman, obdobje postmoderne). Sprotna primerjava z razvojem evropske in ameriške literature. Podrobnejša obravnava nekaterih zanimivejših tem slovenske literarne zgodovine (Prešeren in evropska književnost, problematika vaškega romana, vprašanje realizma, recepcija Zolaja, vprašanje slovenske moderne, slovenska recepcija novega romana, slovenska postmoderna). Refleksija slovenskega zamudništva v primerjavi z evropskimi literarnimi tokovi in specifika slovenske recepcije tujih vplivov.

Primerjalna književnost 3: Teorije postkolonializma

Predmet najprej predstavi zgodovinsko problematiko kolonializma in postkolonializma, potem pa poda pregled vodilnih teorij postkolonializma in njihovih teoretskih osnov (predvsem neomarksizma, kulturnih študij, Foucaulteve filozofije in Derridajeve dekonstrukcije). Prikaže teorije nekaterih vodilnih teoretikov postkolonializma (od klasika Fanona do Saida, Spivakove, Bhabhe itn.). Ob primerih demonstrira prepletenost med temi teorijami in literarno prakso, saj omenjene teorije v precejšnji meri izhajajo iz branja literarnih besedil, obenem pa tudi same izdelujejo nove metode in strategije branja ter tako prispevajo k boljšemu razumevanju predvsem sodobne in postkolonialne, pa tudi evroameriške in tradicionalne književnosti.

Primerjalna književnost 3 – vaje

Predmetni sklop *Primerjalna književnost 3* prinaša zahtevnejšo obravnavo komparativističnih tem in problemov oz. obravnavo na višji ravni. Ukvarja se s temeljnimi konceptualnimi problemi sodobne primerjalne in svetovne književnosti (razmerja primerjalne književnosti z drugimi humanističnimi in družboslovnimi disciplinami, postkolonialni teoretski vidiki idr.). Vaje z nanašanjem nanje uvajajo v suvereno primerjalno obravnavo razmerij literarnih besedil z drugimi literarnimi besedili, umetniškimi deli, teoretskimi besedili v različnih zgodovinskih kulturah, zlasti z vidikov literarnosti, drugosti, medbesedilnosti, medkulturnega posredništva. Snovno se nanašajo zlasti na problematiko razmerij med literaturo, kulturo (kulturami), zgodovinopisjem, filozofijo, sociologijo.

Literatura in kultura: Biblija in evropska literatura

Opredelitev specifičnega literarnega statusa Biblije kot svetega pisma v razmerju do literature kot fikcije. Pregled zgodovine nastanka oziroma kanonizacije, prevajanja (Septuaginta, Hieronim, Luther, Buber in Rosenzweig) in razlage Biblije (znotrajbiblična in zunajbiblična; apostol Pavel, Filon Aleksandrijski, Talmud, Avguštin, srednjeveška *quadriga*, Luther, Calvin, moderna historična kritika) od antike do zdaj. Literarna obravnava Biblije od dojetanja njene pesniškosti v antiki (talmudski rabini, cerkveni očetje) do odkritja paralelizma v 18. stoletju (Lowth) in razvitja novega literarnega bibličnega kritištva (Alter) v 20. stoletju. Vzorci literarnega branja Biblije, npr. zgodbe o stvarjenju sveta in zgodbe o Abrahamovem žrtvovanju Izaka, pri kateri se literarno branje (Auerbach) sooča s filozofskim (Kierkegaard, Derrida). Branje del piscev, ki se navezujejo na Biblijo v evropski literaturi (Efrem Sirski, Ambrozij, Roman Melod, Dante, Milton, Byron, Dostojevski, Rilke, T. Mann, Bulgakov itn.).

Literatura in kultura: Biblija in slovenska literatura

Opredelitev specifičnega literarnega statusa Biblije kot svetega pisma v razmerju do literature kot fikcije. Pregled zgodovine nastanka oziroma kanonizacije, prevajanja (Septuaginta, Hieronim, Luther, Buber in Rosenzweig) in razlage Biblije (znotrajbiblična in zunajbiblična; apostol Pavel, Filon Aleksandrijski,

Talmud, Avguštin, srednjeveška *quadriga*, Luther, Calvin, moderna historična kritika) od antike do zdaj.

Literarna obravnava Biblije od dojemanja njene pesniškosti v antiki (talmudski rabini, cerkveni očetje) do odkritja paralelizma v 18. stoletju (Lowth) in razvitja novega literarnega bibličnega kritištva (Alter) v 20. stoletju. Vzorci literarnega branja Biblije, npr. zgodbe o stvarjenju sveta in zgodbe o Abrahamovem žrtvovanju Izaka, pri kateri se literarno branje (Auerbach) sooča s filozofskim (Kierkegaard, Derrida). Branje del piscev, ki se navezujejo na Biblijo v slovenski literaturi (Prešeren, Gregorčič, Murn, Cankar itn.).

Literatura in kultura: Grško, judovsko in rimsko pesništvo v antiki

Predmet *Grško, judovsko in rimsko pesništvo v antiki* seznanja z zgodovino treh starih pesništev in njihovimi velikimi témami, ki so postale del evropskega literarnega in kulturnega izročila. Nastanek pojma »lirika« na podlagi kriterija subjektivnosti v romantiki. Pregled grške arhaične lirike ob vodilnem vprašanju, kaj je človek (od Arhiloha naprej, s posebnim ozirom na Pindarja).

Pregled bibličnih knjig in bližnjevzhodne modrostne literature ter obravnava *Jobove knjige* ob vodilnem vprašanju, od kod zlo. Pregled rimske lirike in osredinjenje na Vergilija ob vodilnem vprašanju o svetovnem miru.

Literatura in kultura: Poezija in mistika

Predavanja obravnavajo mistično pesništvo kot mejno, vendar vrhunsko področje literature. Mistično pesništvo opredeljujejo kot pesništvo, namenjeno izrekanju vrhunske religiozne, tj. mistične izkušnje, ki je po definiciji neizrekljiva in zato njeno izrekanje ne more biti pojmovno. To pesništvo razločijo od siceršnjega pesništva, ki izhaja iz pesniške oz. estetske izkušnje in je prav tako napotfalanizirano na neizrekljivo kot svoj metajezikovni izvor, vendar na drugačen način, brez mističnega molka, ki je inkorporiran v mistični govor. Po drugi strani ga razločijo tudi od navadnega religioznega pesništva, ki ne izreka izkušnje skritega, ampak slavi v zemeljskem območju razodetega Boga. Pregledno predstavijo vzhodno (hindujsko, zoroastrsko, muslimansko itn.), nadrobneje pa zahodno, se pravi judovsko-krščansko mistično pesništvo.

Literatura in kultura: Literatura in ideologija

Predavanja uvodoma predstavijo problematiko literature in ideologije; posebna pozornost je namenjena vsebini pojma »ideologija« od francoskih racionalističnih filozofov poznega 18. stoletja naprej prek politične teorije, zlasti znotraj marksizma (natančno je razčlenjena *Nemška ideologija* Marxa in Engelsa, kjer je razvita prva kritično-polemična definicija ideologije), pa do novejših analiz ideologije (problemski sklopi: postkolonializem, postkomunizem, liberalna demokracija, politična korektnost, globalizacija, multikulturalizem itn.). Splošna problematika razmerja med literaturo in ideologijo je konkretizirana s pomočjo analize nekaterih ideoloških posegov na področje avtonomije umetnosti, zlasti znotraj totalitarnih družb, pa tudi s primeri iz starejše in novejše slovenske kulturne zgodovine.

Literatura in kultura: Literatura in filozofija

Po uvodnem zgoščenem zgodovinskem pregledu razmerja med literaturo in filozofijo predavanja obravnavajo različne možnosti odnosa med literaturo in filozofijo. V ta namen razvijejo tri modele: ali-ali oz. disjunktivnega (bodisi platonskega bodisi ničejanskega), komplementarnega (Kant, Hegel; Schelling, Heidegger, Adorno), dekonstrukcijskega (Derrida). Predavanja obravnavajo tudi posebne vsebinske sklope, reprezentativne za obravnavano problematiko. To so mdr. vprašanja, kakšen je denimo Platonov odnos do umetnosti, kako Aristotel razume tragedijo, kako Hegel razlaga

romantično pesništvo, Heidegger Hölderlina, T. Hribar sodobno slovensko poezijo ali S. Žižek Cankarja. Posebna pozornost je namenjena še sklopu t. i. filozofske literature, se pravi literarnim tekstom s poudarjeno filozofsko-refleksivno razsežnostjo. Obravnavni so žanri, kot so reflektivna lirika, miselna proza, idejni roman, aforistika, pa tudi filozofska dela z izrazito literarno-estetsko razsežnostjo (Platon, Pascal, Nietzsche, Camus, Cioran idr.).

Literatura in kultura: Literatura in medkulturnost

Predavanja uvodoma zarišejo problematiko kulture, medkulturnosti in večkulturnosti s teoretskega (sociološkega, filozofskega, kulturološkega, literarnovednega) gledišča. Razmejujejo med kulturnimi študijami, primerjalnimi kulturnimi študijami in študijami literarnih kultur. Predstavijo vlogo literature kot medkulturnega posrednika (vlogo literarnega prevoda, potopisne literature, literarne imagologije), pa tudi kot idealnega medija za predstavitev vsakršne drugosti in drugačnosti (kulturne, idejne, svetovnonazorske, spolne, nacionalne, rasne itn.). Ob konkretnih literarnih primerih prikažejo medkulturno posredniško vlogo literature.

Literatura in kultura: Literatura in popularna kultura

Predavanja uvodoma razčlenijo vsebino pojma »popularna kultura«, nato pa obravnavajo posebnosti literature in razumevanja literature v kontekstu postmoderne medijske estetike. Posledica tega konteksta je tudi intermedialnost kot eden temeljnih postopkov novodobnih umetniških praks. Predavanja predstavijo in analizirajo nekaj odmevnih literarnih tekstov, ki bodisi kritično prikazujejo svet popularne kulture bodisi svojo naracijo prilagajajo tehnikam in žanrom popularne kulture (film, televizija, medmrežje, strip, video idr.).

Francoski roman v 18. in 19. stoletju

Ob konkretnih primerih velikih prozaistov francoskega razsvetljenstva (Voltaire, Diderot, Marivaux, Laclos), romanopiscev predromantike in romantike (Rousseau, Chateaubirand, Constant, Balzac, Hugo, Stendhal) ter nato realizma in naturalizma (Flaubert, Zola) je prikazan razvoj francoskega romana v navedenih obdobjih; pregled se sklene z obravnavo opusa Marcela Prousta. Pregled se vseskozi navezuje tako na sočasno kritiško recepcijo in poskuse definiranja romana kot zvrsti (Sade, Diderot, Mme de Stael, Sainte-Beuve in drugi) kakor tudi na nekatere najpomembnejše literarnozgodovinske in teoretične obravnave v 20. stoletju (Booth, Genette, Todorov).

Literarna teorija 2: Medbesedilnost

- Uvod: v čem je smisel medbesedilnosti? Medbesedilnost, hipertekst in postmoderna.
- Medbesedilni pojavi, pojmovanja in izrazje.
- Oblikovanje teorije medbesedilnosti in razmerja s predhodniškimi ali vzporednimi pojmi.
- Razlika med občo medbesedilnostjo in citatnostjo.
- Teorija in zgodovina citatnih zvrsti in figur (parodija, travestija, pastiš, cento, topos, aluzija, citat itn.).
- Medbesedilnost in struktura besedila.
- Medbesedilnost, tradicija in kulturni spomin.
- Medbesedilnost in družbeno-kulturni kontekst besedila.
- Medbesedilnost in vpliv.
- Medbesedilnost in tematologija.
- Medbesedilnost in literarne zvrsti in žanri.
- Vloga medbesedilnosti v literarnih procesih (razvoju).

Literarna teorija 2: Teorija romana

Predavanja podajajo pregleden prikaz teorij romana in romanesknih poetii od začetkov v antiki do 21. stoletja (antična retorika, Cervantes, Huet, Blankenburg, Hegel, Stendhal, Zola itn.). Podrobneje se posvečajo predvsem vodilnim teorijam dvajsetega stoletja (Y Gasset, Forster, Lukács, Bahtin, Robbe-Grillet, J. Kristeva, Pirjevec, J. Kos). Kritično predstavijo sodobno genološko problematiko in skušajo opredeliti teorijo romana s sodobnih spoznavnih izhodišč.

Literarna teorija 2: Teorija literarnega diskurza

- metodologija: genealogija in današnje stanje literarne teorije; inter- in transdisciplinarnost; metodološki pluralizem, relativizem in problem verifikabilnosti, relevantnosti znanstvenega spoznavanja; smeri sodobne literarne teorije (od ruskega formalizma do danes);
- teorija literarnega teksta: literarnost, literarni sistem oziroma literarno polje, funkcije literature; struktura teksta (materialni nosilec – problemi medija; konkretizacija/inferenca, pomen, besedilni svet; so- in protipostavljanje oziroma kompozicija); subjekt, tekst in diskurz (problem identitete); tekst in resničnost (fikcija, mogoči svetovi, literarna pragmatika); tematika in tematologija;
- genologija: logiški in epistemološki problemi žanrskega klasificiranja; nastanek, obstoj in razvoj literarnih vrst, zvrsti oziroma žanrov; žanri in literarni sistem;
 - pesniško besedilo: tropi, figure oziroma podobe; verz; temelji metrike;
 - pripovedno besedilo: temelji naratologije; stilistika pripovedne proze;
 - dramsko besedilo: temelji teorije drame; soodnos z gledališčem, spektakelsko funkcijo, performansom in elektronskimi mediji;
 - elektronski hipertekst; literatura in novi mediji;
- jezik, stil in identiteta literarnega teksta: uvod v stilistiko diskurza;
- medbesedilnost: literarni tekst v družbeno-zgodovinskem in literarno-umetniškem kontekstu; literatura kot kulturni spomin;
- razvojni procesi, literarni kanon; načela sodobnega literarnega zgodovinopisja, problemi periodizacije; nacionalna, regionalna in druge književne enote.

Literarna teorija 2: Literarna ontologija in fenomenologija

Predavanja podajajo pregleden prikaz teorij načina obstoja in bistva literature od antike do enaindvajsetega stoletja. Natančneje predstavijo antična in romantična pojmovanja, posebej podrobno pa se ustavijo pri teorijah iz dvajsetega stoletja (ruski formalisti in koncept literarnosti, novo kritištvo, Roman Ingarden, Wolfgang Iser, Jacques Derrida, J. Hillis-Miller, T. W. Adorno, S. Schmidt itn.). Skušajo opredeliti bistvo in specifično literature oziroma literarnega diskurza in ga razmejiti od drugih tako imenovanih kulturnih diskurzov. Pri tem opozarjajo na kulturno in zgodovinsko pogojenost razumevanja bistva literarnosti in literature.

Izbirni humanistični predmet I: Antična literarna kritika in sodobni interpretacijski pristopi

Predmet povezuje pregled antične literarne kritike s prikazom sodobnih smeri v literarni teoriji in interpretaciji antične književnosti ob konkretnih primerih ključnih antičnih literarnih besedil in njihove novoveške recepcije (Homer, antiška tragedija, avgustejska poezija, antični roman):

I. Gorgias, Platon, Aristotel, Horacij, ps.-Longin;

II. interpretacija Biblije in hermenevtika, strukturalizem, Bahtinova dialoška teorija, teorije intertekstualnosti, dekonstrukcija, feministična kritika, psihoanaliza.

Izbirni humanistični predmet I: Antika v kulturi novega veka

Predmet je oblikovan kot ilustrativen pregled recepcije antike v književnosti in kulturi novega veka

od renesanse do sodobnosti:

1) podoba Grčije in Rima v novem veku

a) renesansa, razsvetljenje, Winckelmann, romantika, b) atenska demokracija kot model, c) olimpijske igre in ideologija športa, č) Rim in ideologija imperija,

2) književnost, gledališče, umetnost in film

– humanistična latinska kultura,

– odkritje antike v renesansi (težiščne teme: renesančne poetike, firenški neoplatonizem, arkadizem, podoba antike v renesančni umetnosti),

– antika v francoskem klasicističnem gledališču,

– antika v razsvetljenstvu,

– antika v nemški, francoski, italijanski in slovenski romantiki ter v francoskem simbolizmu,

– antični mit v literaturi in filmu (ob primeru Medeje in/ali Ojdipa),

– izbrani avtorji 20. stoletja (literatura in film),

– podoba antike v hollywoodskih filmskih spektaklih in popularni kulturi.

Izbirni humanistični predmet I: Antična antropologija in filozofija kulture: izbrana poglavja

Predmet povezuje pregled antične antropologije in filozofije kulture s prikazom sodobnih antropoloških teorij antične družbe, kulture in človeka in se pri tem opira na konkretne primere ključnih antičnih besedil in njihovih sodobnih intepretacij (Homer, atiška tragedija, avgustejska poezija, antični roman):

I. Homer, Heziod (Teogonija) Platon (Protagora, Država), Aristotel (Nikomahova etika, Politika), Ajshil, Evripid, Herodot, Lukrecij, Ciceron, Vergilij, Ovidij, Avguštin;

II. Strukturalizem (Lévi-Strauss), poststrukturalizem, sodobne teorije mita (s poudarkom na psihoanalizi), feministična antropologija.

Izbirni humanistični predmet I: Interpretacija antičnih filozofskih besedil: izbrana poglavja

Seznanitev izbranimi temami iz grško-rimske filozofije.

Branje in analiza:

Branje izbranih odlomkov filozofskih besedil in antičnih virov v izvorniku in / ali prevodu ter vsebinska in idejna interpretacija izbranega odlomka. Rekonstrukcija nepopolnih oziroma manj znanih vsebin antičnih filozofskih besedil, predvsem predsokratskega, sokratskega in t. i. nenapisanega Platonovega nauka. Zgodovinski pregled preoddaje izbranih filozofskih besedil in njihovega sprejemanja v poznejših obdobjih (sholastika, srednjeveški platonizem in firenški novoplatonizem).

Izbirni humanistični predmet I: Filozofija umetnosti in kulture

Poudarek bo na razvoju moderne filozofije umetnosti in estetike, skozi Kantovo in Heglovo filozofijo, zlasti na razcepu med estetiko narave in filozofijo umetnosti.

Obravnava koncepta umetnosti v razsvetljenstvu, romantiki, modernizmu, postmodernizmu in v današnjem času. Razumevanje pomena in smisla umetnosti in kulture v fenomenologiji, psihoanalizi, semiotiki, kognitivni in eksperimentalni estetiki.

Refleksija umetnosti in kulture skozi filozofsko antropologijo, kot tudi nekaterih drugih konceptov te filozofske discipline (pojem človeškosti, zavesti, nezavednega, samozavedanja, osebe, empatije, spomina).

Izbirni humanistični predmet II: Kulturna hermenevtika

Uvodoma so predstavljeni zgodovinski in sodobni vidik pojmovanja kulture v razmerju do filozofije.

Filozofsko pojmovanje kulture je nadalje obravnavano v razmerju do religije, umetnosti, znanosti in politike. Posebna pozornost je namenjena specifičnosti humanističnih ved, koliko najdejo svoj aplikativni smisel v kulturi. K temu se priključuje obravnava vpliva informacijskih tehnologij na kulturo v njenem družbenem in ustvarjalnem pomenu. Razumevanje kulture v družbenem kontekstu je danes povezano predvsem s široko problematiko interkulturalnosti, ki terja filozofsko refleksijo pojmovnja identitet in različnosti. K temu se pridružujejo tudi elementi pop kulture, ki predstavlja prevladujoči način kulturnega posredovanja danes. Naposled je obravnavan še smisel ustvarjalnosti, ki se izmika kulturni inštituciji in kaže na njene meje.

Izbirni humanistični predmet II: Čustva in spoznanje

Slušatelji se seznanijo z obravnavo čustev skozi zgodovino filozofije (Aristotel, Descartes, Hume) in s sodobnimi teorijami čustev (npr. LeDoux, Damasio, Solomon, Nussbaum, Goldie, Prinz, Brady), ki se osredotočajo na kvalitativne vidike (občutki) ali na spoznavne (kognitivne) vidike. Spoznajo biološke osnove čustev, kot tudi skozi socializacijo pridobljene in naučene oblike čustev in kritično obravnavajo spor med zagovorniki teorije o univerzalnih osnovah čustev in zagovorniki kulturnega relativizma.

Obravnava se pomen in vloga čustev pri vrednotenju in odločanju.

Posamezna čustva (strah, ljubezen, sreča, zavist, itd.) se podrobneje opredelijo in analizirajo ob obravnavi umetniških del.

Kreativno pisanje 2 – poezija

Študentke in študentje nadgradijo znanje iz pesniških oblik, ki so jih spoznali v prvem letu. Seminar seznanja študent/ke z manj znanimi oblikami in zahtevnejšimi tehnikami pisanja. Ne omejuje se le na klasično poezijo v vezani besedi, temveč slušatelje/ice intenzivno seznanja tudi s prostim verzom in vsemi postopki, ki jih je vpeljala moderna lirika, vključno z eksperimentalnimi izkušnjami različnih avantgardističnih poetik 20. stoletja. Najvišji korak v programu kreativnega pisanja ima dvojni namen, ki je odvisen od motivacije študentov:

1) slušatelji/ce enopredmetnega programa Primerjalne književnosti, ki se profilirajo v smeri literarne kritike, publicistike in literarne vede, intenzivno izpopolnijo svoje znanje o razvoju pesniških oblik in postopkov ter njihovi izrazni moči v različnih literarnozgodovinskih obdobjih, vključno z današnjim časom;

2) pesniško nadarjeni slušatelji/ce na osnovi dosedanjega praktičnega obvladanja pesniških oblik in postopkov intenzivno ustvarjajo svojo lastno poezijo in razvijajo svojo osebno poetiko.

Predmet nadgradi tehnike pisanja, ki so jih študenti spoznali v 1. letniku, ter jim omogoči razvoj lastnega umetniškega ustvarjanja. Da jim tudi širši vpogled v zgodovino pesniških oblik in postopkov ter zmožnost samorefleksije in kritičnega ovrednotenja lastnega dela.

Zgodovina svetovne književnosti 3 – vaje II

Predmetni sklop Zgodovina svetovne književnosti 3 prinaša zahtevnejšo obravnavo literarnozgodovinskih tem: specifik obdobj, smeri, tokov in gibanj ter poznavanje vpliva kulturnozgodovinskih raznolikosti na posebnosti vseh treh literarnih vrst. Vaje z nanašanjem na vse naštetu uvajajo v suvereno tekstno-analitično in interpretativno uporabo poznavanja literarnozgodovinskih specifik literarnih obdobj, smeri itn. v zgodovinskem razvoju svetovne književnosti.

Metodologija

Predmet podaja zgodovinski pregled metod literarne vede, njihovo sistematiko in posamične predstavitve. Pregledno označi rabo spoznavno-logičnih metod, filološke metode in tekstne kritike, lingvističnih metod, biografske, duhovnozgodovinske, pozitivistične, eksistencialistične in marksistične metode, potem pa podrobneje predstavi fenomenološko, formalistično in strukturalistično metodo, immanentno interpretacijo, New Criticism, poststrukturalistično, semiotično, dekonstrukcijsko, psihoanalitično, neomarksistično, feministično in novohistoristično metodo, empirično literarno znanost ter recepcijsko estetiko, pa tudi vsakič najnovejše metodološke pristope. V ospredje postavlja načelo metodološkega pluralizma.

Magistrski seminar – analiza literarnih besedil

V seminarju sodelujejo študirajoči, ki svoje literarnozgodovinsko in literarnoteoretsko znanje (predvsem s področja literarne morfologije in genologije), pridobljeno na dodiplomskem študiju, dograjujejo in preizkušajo v praksi analiziranja literarnih besedil. Predavatelj uvodoma predstavi splošno problematiko specifik literarnega diskurza, razmerij s hibridnimi oz. polliterarnimi žanri ter pomena literarnomorfoloških in –genoloških vidikov (nadzvrstne ter zvrstne / žanrske oz. oblikovne specifikke besedil, stilne in kompozicijske strukture) za analizo literarnosti besedila. Predstavljena teorija se uporabi v izdelavi seminarskih nalog: vsak izmed udeleženi na seminarju si mora izbrati najmanj eno slovensko/prevodno literarno besedilo, pri čemer so vključena besedila iz vseh treh nadzvrsti (lirike, epike, dramatike) in hibridnih oz. polliterarnih zvrsti (dokumentarni roman, avtobiografija, dnevnik, esej ipd.), z možnostjo intermedialnih zvrsti (roman v stripu, radijska igra), in ga v seminarski nalogi analizirati z zgoraj naštetih vidikov in v tekstu ustreznem literarnozgodovinskem kontekstu, vsebino naloge pa predstaviti na seminarju. Udeleženci seminarja morajo svoje razumevanje specifik literarnega diskurza predstaviti argumentirano in v dialogu z drugimi sodelujočimi.